

PLE NÚM. 23

ACTA DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL PLE DE L'EXCM. AJUNTAMENT D'ALZIRA, DEL DIA TRENTA DE DESEMBRE DE 2009. PRIMERA CONVOCATÒRIA.

PRESIDENTA:

Elena-Maria Bastidas Bono

ASSISTENTS:

José Luis Palacios Tórtola
Eliseo Candela Huerta
María Consuelo Martínez Sanchis
María Dolores Ortega Miñarro
Manuel-José Nebot Luis
Enrique Montalvá España
Carolina Lillo Carrazón
José Rafael Fita Santamaría
Carlos Enrique Correal Rosell
Ana Isabel Juárez Baeza
María Mercedes Bañeres de Vicente
Miguel Vidal Llopis
José Enrique Alborch Baldelló
Faustino Andújar García
Miguel Ángel Vila Llopis
Bernardo Parra Asins
Carles Aranda Mata

SECRETARI:

Hilario Sanchis Pellicer

ABSENTS:

Beatriz Nadal Viñes
Laura Salvador Gómez
Gisela Blasco Perepérez

A la Casa Consistorial de l'Excm. Ajuntament de la ciutat d'Alzira, i en la Sala de Sessions, en audiència pública, a les vint hores del dia trenta de desembre dos mil nou, es va reunir amb caràcter extraordinari, amb citació prèvia a l'efecte i en primera convocatòria, el Ple de l'Excm. Ajuntament, sota la presidència de la senyora alcaldessa-presidenta, Elena-María Bastidas Bono, i assistència dels dèssset regidors que al marge s'expressa, que amb la sra. presidenta en sumen diuit, de la totalitat de vint-i-un que de fet i de dret componen el Ple de la Corporació. Per tant assisteix la majoria necessària i suficient de la tercera part del nombre legal de membres del Ple de la Corporació, per a celebrar sessió en primera convocatòria, prevista en l'article 46 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril i en l'article 90 del Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Entitats Locals, aprovat pel Reial Decret 2568/86, de 28 de novembre. I sense que hagen assistit les senyores regidores que igualment al marge es

relacionen: Beatriz Nadal Viñes, Laura Salvador Gómez i Gisela Blasco Pereperéz. La sessió compta amb l'assistència del senyor secretari, Hilario Sanchis Pellicer, que autoriza la present.

La senyora presidenta declara oberta la sessió, i ordena que es procedisca en legal forma.

ÚNIC.- IMPOSICIÓ D'INSÍGNIES D'OR AMB L'ESCUT DE LA CIUTAT D'ALZIRA DE L'ACTUAL ANY 2009.

A l'inici de l'únic punt de l'ordre del dia, pren la paraula l'alcaldeessa i es dirigeix als senyors membres de la Corporació i al públic assistent, i manifesta: << Bona vesprada a tots i a totes. Benvinguts i benvingudes. Anem a donar inici al Ple número 23. L'únic punt de l'ordre del dia és la imposició de les Insignies d'Or amb l'Escut de la Ciutat d'Alzira de l'actual any 2009.>

La senyora alcaldessa-presidenta cedix la paraula al senyor secretari de la Corporació Municipal, que indica: << Gràcies, senyora presidenta. Com a secretari d'este Excm. Ajuntament de la ciutat d'Alzira certifique que el Ple de l' Ajuntament, en la sessió celebrada el dia 22 de desembre de 2009, va adoptar entre altres el següent acord:

<< 6º).- EXP. 09/503.19.- PROPOSTA DE CONCESSIÓ D'INSÍGNIES D'OR AMB L'ESCUT DE LA CIUTAT D'ALZIRA PER A L'ANY 2009.

Es dona compte del dictamen de la Comissió Informativa de Benestar Social, de 21-12-2009, sobre la concessió de les Insignies d'Or amb l'Escut de la Ciutat d'Alzira per a l'any 2009.

Atés l'acord de la Junta de Portaveus adoptat en la reunió del dia 3 de desembre de 2009, sobre concessió de les Insignies d'Or amb l'Escut de la Ciutat per a l'any 2009, i amb la prèvia i oportuna votació, el Ple de l'Ajuntament per unanimitat, ACORDA:

Concedir la Insígnia d'Or amb l'Escut de la Ciutat per a l'any 2009 a les persones físiques i jurídiques que seguidament s'indiquen, amb l'expressió de la modalitat en què és concedix la susdita insígnia:

A Espejos Sanchis, en la modalitat de Activitats Empresariales

L'empresa, coneguda popularment com a Cristalería Sanchis, va ser fundada pels germans Joaquín i José Sanchis el novembre de 1959 i es va constituir com a societat limitada el 21 de setembre de 1980. L'u d'octubre d'eixe mateix any va començar les seues activitats com a tal. El senyor José Sanchis Canals (q.e.p.d.) va morir lamentablement al febrer de 2002.

El senyor Joaquín Sanchis Canals és actualment el president del Consell d'Administració d'Espejos Sanchis, S.L. i administrador mancomunat, junt amb els seus tres nebots, també administradors mancomunats i socis, el senyor José Manuel Sanchis Cordons, el senyor Bernardo Sanchis Cordons i el senyor Joaquín Sanchis Cordons.

Com qualsevol empresa familiar de l'època, els inicis d'Espejos Sanchis van ser molt modestos. El primer taller es va ubicar als baixos del seu domicili habitual i els germans Sanchis només comptaven amb una taula per a tallar vidre i uns pocs metres

quadrats on emmagatzemaven les fulles de vidre. Estes instal·lacions només els permetien dedicar-se a fer xicotetes reparacions de cristalls trencats en cases particulars i en aparadors de botigues i empreses.

Amb estos mitjans, només el treball, la voluntat i l'interés van fer progressar Espejos Sanchis. A poc a poc, el negoci va anar fent-se popular i conegut en la ciutat per la seua professionalitat.

Des dels anys seixanta fins a mitjans dels setanta es van establir en un nou magatzem més gran, situat al carrer Doctor Ferran. Este nou domicili els va permetre dedicar-se a l'envidrament d'edificis, tant a Alzira com a ciutats limítrofs, i van arribar, fins i tot, a grans construccions de particulars i d'edificis oficials a València, Alacant i la seua província i, inclús, a Eivissa.

Al 1974 els germans Sanchis van adquirir una parcel·la en la carretera d'Albalat, en la qual van edificar les naus on s'ubica actualment la seu social de l'empresa. El canvi d'orientació del negoci va motivar l'ampliació del negoci. La firma es va dedicar, a partir d'eixe moment, a fabricar espills i accessoris de vidre per a les sales de bany. Espejos Sanchis va fer un esforç inversor molt considerable ja que, no sols va haver d'invertir en l'edifici, sinó per l'adquisició de maquinària per a manipular i manufacturar el vidre.

Per descomptat, amb l'ampliació del negoci, la plantilla d'operaris va passar de ser-ne sis o set quan s'envidrava, a ser fins a 25 treballadors en la nova activitat.

De nou, el 1990, gràcies a l'espenta inversora i a l'esperit industrial de la família Sanchis, van escometre un nou desafiament en convertir-se en fabricants de mobles per a bany. Per a això, van llogar primer i després van adquirir, també en la carretera d'Albalat, una parcel·la que ocupa aproximadament uns 15.900 metres quadrats, dels quals 8.900 estan construïts. L'import del condicionament de les naus i la compra de maquinària nova es va acostar als 500 milions de les antigues pessetes.

Des d'aleshores fins a hui, hi ha hagut alts i baixos en el nombre d'empleats deperent, per descomptat, de l'activitat exigida per la demanda del mercat. En èpoques de gran activitat la plantilla va arribar a les 75 persones. Actualment, a causa de la crisi que ens afecta a tots i en especial al sector de la reforma i la construcció, té una plantilla de 52 persones.

Els productes de la marca Sanchis es venen actualment en totes les províncies d'Espanya i en països com Portugal, França, Rússia i en gran part de la resta d'Europa. Compta amb una cartera de més de 2.500 clients.

Actualment, el senyor Joaquín Sanchis està jubilat però, a pesar d'això, tots els dies visita la fàbrica i, per descomptat, s'interessa pel desenvolupament de l'empresa participant en les decisions importants i ajudant a tots, gràcies a la gran experiència acumulada en la seua trajectòria.

Seguidament la senyora alcaldessa entregarà el pergami emmarcat en el qual figura la Insígnia d'Or amb l'Escut de la Ciutat al senyor Joaquín Sanchis Canals, President del Consell d'Administració d'Espejos Sanchis.>>

Pren la paraula el senyor Joaquín Sanchis Canals, que manifesta: << Senyora alcaldessa, regidors, senyor secretari i públic en general. A tots una salutació per la nostra part i l'agraïment per haver-nos tingut en consideració al atorgar-li este premi a la nostra empresa. Gràcies.

Este guardó havia de ser compartit amb el meu germà, que hem treballat tota la vida junts durant 43 anys i faltà fa 7 anys. I al mateix temps, encara que no perteneixia al tema laboral, a la meua senyora que faltà fa sis mesos.

Ara voldria en poques paraules saludar la meua família, i en part dedicar-ho a ells que també tenen part del tema.

En primer lloc, a la meua cunyada. Després als meus nebots, José Manuel Sanchis, Bernardo Sanchis i Joaquín Sanchis. A continuació, a la meua família, María Amparo Sanchis, el meu gendre, Salvador Palau, al meu net major Salvador Palau, i al menut, Joaquín Palau.

Solament em resta donar les gràcies a tots vostés pel calor que han aportat a este local, que normalment tots els que hem sigut guardonats, trobem a faltar en veritat la calor que vostés ens puguen transmetre per a poder tirar avant . Gràcies a tots, i felix any nou a tots presents i a tots els alzirenys. Gràcies.>>

Pren la paraula el senyor secretari, que indica: << Així mateix, es concedeix la Insígnia d'Or amb l'Escut de la Ciutat a **Cáritas , en la modalitat d'Humanisme**.

Podríem anomenar Cáritas al grup de persones que en l'Església es dediquen a organitzar l'atenció als més pobres entre els éssers humans. Cáritas és, per tant, l'organisme oficial de l'Església que expressa l'amor preferencial de Déu pels més empobrits de la terra i troba el seu lloc en el món entre els més pobres i exclosos, perquè així ho feia Jesús de Natzaret.

Cáritas està designada a mesclar-se amb els hòmens i dones que han passat a formar part dels exclosos. La seua presència és requerida quan a les persones se'ls nega l'exercici dels seus drets (integritat física i moral, alimentació, vivenda, treball, salut...).

Cáritas ajuda a la comunitat a prendre consciència de la realitat de la pobresa realitzant campanyes de sensibilització que inviten al compromís solidari amb els més necessitats.

Cáritas lluita dia a dia contra l'exclusió dels pobres i ho fa de tres formes concretes:

Amb l'atenció en casos d'urgència, en les necessitats més bàsiques per a encaminar-los sempre cap a la integració social.

Treballant perquè els exclosos puguen eixir de la seua situació per ells mateixos, com per exemple, amb la creació d'una xicoteta borsa de treball o el foment de l'aprenentatge del nostre idioma.

I, finalment, buscant el canvi d'estructures que generen pobresa, fent propostes de canvi contra la injustícia social i institucional.

Cáritas anuncia que compartir els béns és una expressió d'amor, que els béns de la terra són per a tots els hòmens, no sols per a uns pocs.

En cada una de les parròquies hi ha un grup de Cáritas presidit pel rector; estos grups viuen pròxims a les persones del barri, coneixen la seua realitat i organitzen accions per a ajudar-los en els seus problemes; i fan un seguiment de la seua evolució. És molt important que la persona que acudix a Cáritas isca amb el convenciment que és suficientment vàlida per a eixir de la situació en què es troba.

Com a resum d'allò que és Cáritas, ens remetem a les paraules que l'arquebisbe Carlos Osoro va dir en la seua diocesana de Cáritas a València: "Des de Cáritas volem i creiem que cada un de nosaltres som un regal amb la missió d'aportar gratuïtament allò que som, allò que portem dins, allò que se'ns ha donat gratis. Tasca de cada u és i serà traure a la llum eixe regal, per a tots, sabent acollir i acceptar els altres com són, en la seua diversitat enriquidora i així poder construir junts el bé comú".

La senyora Alcaldessa seguidament entregarà el pergamí emmarcat en el qual figura la Insígnia d'Or amb l'Escut de la Ciutat a la senyora Teresa Safont Martí en representació de Cáritas.>>

Pren la paraula la senyora Teresa Safont Martí, la qual indica: << *Lo que llevo escrito aquí lo tengo en castellano, pero creo que me voy a expresar en valenciano porque lo siento más mío.*

En primer lloc, gràcies a l'Excm. Ajuntament de la Ciutat d'Alzira, i a la persona d'Elena Bastidas, gràcies. Gràcies per esta distinció a Cáritas Alzira.

Ja ho ha dit abans el secretari. Cáritas, com tots coneixem, és un organisme de l'Església que expressa el seu amor preferencial pels més pobres, pels més desvalguts. La seua misió sempre ha sigut i és estar al costat de qui més ho necessita, del més dèbil, del més desprotegit. Realment allò que Cáritas és i vol ser, és la veu d'aquells que no la tenen.

També han parlat de les diferents accions que té Cáritas i en quines etapes es va ajudant. És molt important que la persona que acudeix, com ha dit abans el secretari, és important que tinga la seguretat al eixir del nostre despatx de Cáritas, que es senta suficientment vàlida per a poder eixir al carer i poder buscar el seu treball, ja que la dignitat de la persona és el més important. Moltes voltes venen persones destrossades. Hi ha tantes situacions que jo podria compartir, com a experiència personal al llarg de molts anys, he de dir que més que rebre ells ajuda per la nostra part, jo haig de dir com a experiència personal que ens han aportat molt més ells a nosaltres que, pense, nosaltres a ells. És allò que doneu gratis el que hem rebut gratis. Eixa és la tònica de tot el cos de Cáritas. Donar gratis el que hem rebut i estem rebent gratis, l'amor de Déu repartit a tot el món, a tota aquella persona que acudeix, siga blanc, negre, romanés, croata, rus, què més ens dóna? El Senyor no fa excepció de persones, Cáritas tampoc, per suposat.

Cáritas vol fer una crida a tota la societat a compartir els seus béns. És important no sols ara que estem en un temps, ja que el temps de Nadal pareix que ens moga més a compartir, a la solidaritat, però ha de pensar tota la societat que el pobre dóna igual que siga dia de Nadal, que dilluns, dimarts, dimecres, la necessitat la té ahí. I necessitem la

col·laboració de tot el món, de tota la societat. Eixa caritat fraterna que fa que sigam de veritat un poble unit en defensa d'aquells que més ho necessiten.

Des de Càritas volem donar a conèixer que cadascun de nosaltres som un regal. Som un regal en la missió d'aportar gratuïtament allò que hem rebut, que ja ho he dit abans.

Gràcies a tots els que dia a dia donen la seua vida, la seua vida anònimament per tots aquells més necessitats, siguen malalts, siguen persones que estan excloses, de qualsevol manera els qui acudixen a Càritas i necessiten de la nostra ajuda. Gràcies perquè esta Insígnia, este premi, nomenament o agraïment és per a tots, no per a mí que estic ací. Jo represente, ni més ni menys, a eixe cos tan gran que anònimament està ajudant i està ahí donant la seua vida.

També gràcies, com no, a tots aquells que un dia iniciaren este camí, i que ens han marcat eixe camí a seguir pel bé dels demés, per la seua fe, per la seua constància, pel seu servici als demés. El nostre record i la nostra enyorança per ells.

Jo voldria acabar en una frase de Mare Teresa i és que nosaltres la corroborem, tantes i tantes màximes que ella tenia: "Ni por todo el oro del mundo haría esto". I és cert, no està pagat amb tot l'or del món el benefici que tenim nosaltres, el donar-nos als demés com Déu s'ha donat a nosaltres. Eixa és la nostra experiència, des del nostre encontre amb Jesucrist, donar-nos als demés, perquè eixe voler l'hem rebut gratis. Tenim el deure de donar-lo gratis i ho fem amb alegria, i ho fem gastant la nostra vida per a aquells que més ho necessiten. Gràcies a tots.>>

Sol·licita la paraula el senyor Joaquín Sanchis Canals, per a manifestar: << Els pregue esta repetició del meu discurs perquè realment m'ha faltat una cosa que per a mí i per a l'empresa és molt important. Volia fer menció d'honor a tota la gent que ha participat en l'empresa Espejos Sanchis des de l'any 1959 fins este moment, però especialment a la plantilla que hi ha hui en la mateixa empresa, perquè té molta part en que haja arribat este moment, a este premi que ells tenen tant de dret com jo. Sense ells haguera sigut impossible arribar i sense mi també haguera sigut impossible arribar. Perdonen la molèstia, i gràcies.>>

Pren la paraula el senyor secretari, per a manifestar: << També es concedix la Insígnia d'Or amb l'Escut de la Ciutat a **l'Hospital Universitari de la Ribera, en la modalitat d'Activitats Diverses.**

L'1 de gener de 1999 naixia a la comarca de la Ribera la il·lusió de moltes persones i institucions: l'Hospital de la Ribera. La seua vinguda al món va estar marcada per les 125 urgències, els ingressos (dos infarts, una fractura de maluc i un problema neurològic), una operació quirúrgica i una prova de TAC que va registrar en les seues primeres 17 hores de vida.

Estes xifres inicials feien preveure que l'Hospital de la Ribera tenia per davant un futur ple d'activitat. Onze anys després, este centre sanitari s'ha convertit en un dels més actius de la seua categoria, amb una mitjana anual de 19.742 ingressos, 117.078 urgències, 19.544 intervencions quirúrgiques, 195.208 proves de diagnòstic per imatge o 505.536 consultes externes.

Com qualsevol altre naixement en una institució d'esta complexitat, també el de l'Hospital de la Ribera va estar precedit d'opinions diverses sobre el nou centre sanitari, basades, sobretot, en el fet de que fóra el primer hospital públic d'Espanya que seria gestionat amb una concessió administrativa a través d'una Unió Temporal d'Empreses (UTE) integrada per Adeslas i Ribera Salud.

No obstant això, els rumors prompte van donar pas a una realitat constatable: l'Hospital de la Ribera omplia les expectatives dels més de 200.000 habitants d'una comarca que portava més de dos dècades reclamant un centre hospitalari propi, i que fins a eixe moment es veia obligada a traslladar-se fins a València cada vegada que tenia un problema important de salut o havia de sotmetre's a proves diagnòstiques a les quals no tenia accés. I omplia estes expectatives oferint el millor servici als ciutadans, independentment de la naturalesa de la seua gestió.

En este sentit, el naixement de l'Hospital de la Ribera va suposar encunyar una nova denominació, el Model Alzira. Deu anys després, este model de gestió és una realitat plenament consolidada (capaç d'oferir el millor servici al ciutadà, amb el cost apropiat i sense perdre de vista l'eficiència), que està marcant un nou rumb de gestió dels servicis sanitaris; una realitat que, després de l'arriscada aposta que va suposar al seu dia l'Hospital de la Ribera, estan adoptant actualment altres centres sanitaris de dins i fora de la Comunitat Valenciana i es troba en fase d'implantació en altres països del nostre entorn.

Durant els ja quasi onze anys d'existència, l'Hospital de la Ribera ha arribat a la maduresa. Durant tot este temps, les persones encarregades de posar-lo en funcionament han treballat per a consolidar-lo com a institució i com a model, i han prestat sempre el millor servici als ciutadans.

Els nou premis TOP20 rebuts en estos anys com el millor hospital de la seua categoria, o les certificacions ISO 9001 de Gestió de Qualitat i ISO 14001 de Qualitat Mediambiental aconseguides, testimonien l'excel·lència dels seus servicis. Això, unit a un índex de satisfacció per part dels pacients que supera el 90% en estos anys i a una valoració dels servicis rebuts pròxima a 8,5 punts.

Així mateix, durant estos anys, l'Hospital de la Ribera ha realitzat una aposta decidida per la formació i la investigació que ha culminat amb l'autorització, per part de la Conselleria de Sanitat, d'incorporar a la seua denominació el terme "Universitari".

També en este període l'Hospital Universitari de la Ribera ha crescut en tamany. S'ha ampliat amb una nova planta d'hospitalització que ha permés passar dels 225 llits inicials als 300 de l'actualitat; s'ha construït una nova planta d'hemodiàlisi per a donar tractament a 32 pacients al mateix temps, i s'ha fet un nou Hospital de Dia Oncològic de 500 metres quadrats.

Junt amb això, els gestors d'este centre hospitalari (que també gestionen l'Atenció Primària del Departament de Salut des de l'any 2003) han descentralitzat les urgències i les proves diagnòstiques, acostant-les als ciutadans als seus respectius municipis; així, s'ha creat una important xarxa de centres de salut i consultoris, entre els quals destaquen els centres sanitaris integrats de Sueca, Alzira, Benifaió i Carlet. Són centres totalment informatitzats i interconnectats amb la resta de centres d'Atenció Primària del

Departament de Salut de la Ribera i amb l'hospital, el primer d'Espanya a disposar de la Història Clínica dels pacients totalment informatitzada.

Junt amb això, el centre hospitalari ha desenvolupat, al llarg d'estos anys, especialitats com la cirurgia cardíaca o la neurocirurgia, així com tècniques noves com la radiofreqüència i servicis com la radioteràpia, que el convertixen en centre de referència per al tractament de nombroses malalties i l'assemblen als grans centres hospitalaris de referència.

L'Hospital Universitari de la Ribera i, per extensió, el Model Alzira, encara el futur amb la mateixa il·lusió de fa onze anys, s'esforça per continuar atenent de manera eficaç els pacients, oferint-los un servici sanitari públic modern, pròxim i de qualitat, a l'avantguarda de la resta de centres hospitalaris semblants.

Fusionar els nivells assistencials del Departament de Salut, intentar que l'Hospital deixi de ser l'eix fonamental de l'organització, acostar consultes i proves als ciutadans i aproximar els especialistes als pacients, per a proporcionar-los solucions cada vegada més eficaces i eficients, marquen el camí a recórrer per l'Hospital Universitari de la Ribera. Tot això sense allunyar-se ni una miqueta del seu objectiu principal, el servici als ciutadans de la Ribera amb accions d'assistència, promoció de la salut i prevenció de la malaltia, elements que conformen el triangle de la salut.

Seguidament, la senyora Alcaldessa entregará el pergamí emmarcat en el que figura l'Insignia d'Or amb l'Escut de la Ciutat al senyor Manuel Marín Ferrer, gerent de l'Hospital Universitari de la Ribera.>>

Pren la paraula el senyor Manuel Marín Ferrer, que indica: << Bona nit a tots. Il·lustríssima alcaldesa, Elena Bastidas. Miembros de la Corporación Municipal de Alzira. Il·lustrísimas autoridades. Compañeros galardonados. Señoras y señores. Amigas y amigos.

Recientemente si Richard Figen, Director del Global Helf Group, de la prestigiosa Universidad de California, declaraba en la revista internacional de la OMS, de la Organización Mundial de la Salud, al referirse al Hospital Universitario de la Ribera, de Alzira, y su modelo de gestión, decía con orgullo: Alzira es todo un éxito. Un éxito que hoy es de nuevo reconocido aquí. Aquí en el Ayuntamiento de Alzira, con la entrega de lo que es sin duda el galardón más importante de los muchos que ha recibido el Hospital y su departamento de la Ribera en sus ya casi once años de historia. El más importante porque quien nos concede este premio es la sociedad alzireña, sociedad esta y de toda la comarca de la Ribera a quien nos debemos, y por la que trabajamos diariamente, representada aquí por todas las fuerzas políticas del Consistorio quienes han otorgado por unanimidad la Insignia de Oro del Ayuntamiento de Alzira.

Era difícil imaginarse hace once años, cuando los ciudadanos de la Ribera del Júcar que tenían que acudir a un entrañable Hospital de Santa Lucía o desplazarse a Valencia para sus prestaciones sanitarias, que más de una década después tendríamos un Hospital Universitario de referencia que hoy es el emblema internacional sanitario y que pasea el nombre de Alzira por todo el mundo en diversos foros, congresos y que es referencia en análisis de gestión sanitaria por destacados expertos. Un centro, este Hospital, que me atrevo a decir con orgullo y conocimiento, que es el mejor hospital comarcal universitario público de toda España, por su calidad asistencial, por su amplia

cartera de servicios, y por el prestigio de todos sus profesionales, cuyo modelo de gestión, el denominado modelo Alzira, ha marcado un nuevo rumbo en la gestión de los servicios sanitarios, y se está adoptando en España y diversos países europeos un modelo de referencia en calidad y en eficiencia.

Quiero recordar a dos destacados profesionales de nuestro hospital, el Doctor David Cuesta, eminente cirujano y humanista de Alzira, y el Doctor José Miguel Cuevas, gran profesional, eminente persona, buenísima persona, actual Jefe de Oncología, quienes recibieron merecidamente esta importante distinción en anteriores ediciones. Dos embajadores de Alzira y que hoy no me quería olvidar para volver a reconocer sus méritos.

La Insignia de Oro al Hospital Universitario de la Ribera va más allá, porque es un reconocimiento y distinción a los dos mil profesionales que trabajan en el Hospital y Departamento de la Salud, desde el médico más prestigioso al último auxiliar en incorporarse, y a todos los que han trabajado en nuestra empresa durante estos once años. Para ellos mi recuerdo y mi reconocimiento.

Por eso es un gran honor, orgullo y satisfacción, recoger esta distinción como Gerente, en nombre todos y cada uno de ellos. Una distinción que pone un broche de oro al año 2009 que ha sido el más brillante de la historia del Hospital. En este año en el que celebramos todavía nuestro décimo aniversario, hemos sido premiados como se ha dicho antes, por cuatro premios TOP como Mejor Hospital Universitario de referencia de España, como Mejor Área Quirúrgica, como Mejor Área en Neurología, y también un reconocimiento de la Mejor Trayectoria de Hospital a nivel de España. Estos galardones en gestión sanitaria son los más prestigiosos a nivel nacional, y hemos firmado también este año el tercer convenio colectivo laboral, que ha sido histórico, con la mayoría de los representantes sindicales que permite una estabilidad laboral, duradera, para toda nuestra institución. Un año en que además hemos hecho un gran apuesta en alta tecnología sanitaria con la incorporación de un nuevo TAC, una nueva litotricia de última generación, y un segundo nuevo acelerador lineal para el tratamiento del cáncer, al servicio siempre de los ciudadanos de la Ribera, sin olvidarnos que las encuestas de satisfacción de los pacientes, como se ha dicho antes, de nuestros servicios superan el 90%. Casi me da hasta vergüenza decir que el último cuatrimestre hemos superado la tasa del 96% de satisfacción, tasa que no ronda nunca ningún hospital a nivel de España, yo creo que ni siquiera de Europa. O sea, que muchas gracias por valorarnos tan bien todos los ciudadanos.

Por supuesto sabemos que tenemos también muchos retos para el futuro, no lo hacemos todo bien, si no, no mejoraríamos nada. Y tenemos muchas áreas que mejorar. Las hemos detectado, las seguimos estudiando, y nos vamos a ocupar de ellas para mejorarlas. Mejorar la integración primaria especializada, descentralizar las consultas, las pruebas de especialistas, llevarlas a los centros de salud y potenciar el área oncológica son proyectos en los que ya estamos trabajando, alineados siempre como no puede ser de otra manera, con nuestra Conselleria de Sanidad. Esta tarea de futuro será más fácil si trabajamos todos unidos, los ciudadanos, los representantes políticos y sociales de toda la comarca. Estamos seguros de ello porque como hoy se demuestra nuevamente el Hospital Universitario de la Ribera tiene la virtud de unir a los alzireños y a todos los ribereños. La unanimidad de todas las fuerzas políticas del Consistorio, al cual le agradezco, al otorgar la Insignia de Oro al Hospital le da un valor añadido a esta distinción. Por eso quiero dar las gracias profundamente y de corazón a la Alcaldesa y a

todos los ediles del Consistorio en nombre de todos los profesionales a los cuales yo represento. Esta Insignia es también una gran responsabilidad de futuro para responder a la confianza que nos otorgáis. El Hospital y el departamento es la organización más empleadora de la comarca y su buen funcionamiento afecta también, además de a la salud de los ciudadanos, a indicadores tan sustanciales como la creación de riqueza, la cohesión social y aumento de la productividad de la comarca, por eso su futuro nos afecta y debe de involucrarnos a todos para el buen servicio sanitario en la comarca. Los ciudadanos de la Ribera a quienes nos debemos pueden estar tranquilos. Todos los profesionales del departamento seguiremos ejerciendo a conciencia nuestra amada profesión, y firmemente comprometidos con su salud.

Muchas gracias por esta distinción, la llevaremos con orgullo de alzireños, buenas noches. Felix Any Nou.>>

A continuació, pren la paraula el senyor secretari, que indica: << Igualment es concedeix l'Insígnia d'Or amb l'Escut de la Ciutat a **Bernat Estela Parra, en la modalitat de Cultura.**

Bernat Estela va nàixer a Alzira el 16 d'abril de 1966. És casat i té tres fills. De xiquet va anar al col·legi Blasco Ibáñez, on ja col·laborava en la realització de la fallera de l'escola i destacava en l'àrea de manualitats. Després va passar a l'Institut de Formació Professional, on cursà estudis d'Administratiu, encara que ell haguera preferit escollir Arts i Oficis.

Va començar a treballar en el taller de l'artista Julio Monterrubio fins l'any 1993, quan va decidir establir-se pel seu compte. Al principi feia només falles infantils.

Plantà la seua primera falla en 1989 per a la comissió de Pintor Andreu d'Alzira, de la qual és faller. Enguany justament fa vint anys d'eixa primera fallera. Aquell any, va obtindre el primer premi de la secció especial i el ninot indultat de les falles d'Alzira. Bernat Estela ha sigut un gran impulsor dels monuments infantils a Alzira.

Al llarg d'estos vint anys en què ha estat fent monuments fallers, han sigut molts els èxits que Bernat Estela ha aconseguit. Del seu taller han eixit unes cent falles i totes elles destaquen per la seua qualitat artística. Els ninots del senyor Estela es caracteritzen per la seua minuciositat i perfeccionisme a l'hora de treballar, la qual cosa li ha fet aconseguir molts primers premis i ninots indultats per tot arreu on ha plantat falles.

L'any 1997 va debutar en el Cap i Casal realitzant una falla per a la comissió Arquebisbe Olaetxea-Sant Marcel·lí, dins de la secció especial.

En 1998 li van adjudicar el disseny de la falla de l'Ajuntament de València, que va fer durant cinc anys consecutius, i després en 2004 i en 2007. En total, l'artista alzireny ha plantat set vegades el monument municipal de València.

En 1999 guanyà, per votació popular, el ninot indultat de les falles de València, que es conserva en el Museu de la Junta Central Fallera de València.

A més, ha realitzat altres falles per a diferents comissions de València, com Convent Jerusalem, la Plaça del Pilar, Ceramista Ros, Nou Campanar (estes en secció especial) i per a altres falles d'altres categories.

Al llarg de la seua trajectòria professional ha fet monuments, a més de per a comissions de València, per a altres d'Alzira, Carcaixent, Xàtiva, Tavernes, Silla, Dènia i Gandia.

En l'any 2003 començà a fer fogueres a Alacant, on enguany ha guanyat el primer premi de la secció especial i el ninot indultat de les fogueres infantils per votació popular. A més, en el Museu d'esta festa alacantina, ja té altres tres ninots indultats. També ha fet fogueres a Sant Vicent del Raspeig.

El seu camp professional s'ha estés molt, però on més disfruta el senyor Bernat Estela plantant les seues falles és a Alzira, el poble que ha sigut testimoni de la seua trajectòria i del seu progrés. Són molts els premis que ha obtingut en les falles d'esta ciutat i els ninots indultats que es poden contemplar en el Museu de la Junta Local Fallera d'Alzira.

L'any 2007 esta entitat que agrupa les comissions alzirenyes li va atorgar la Insígnia d'Or en reconeixement dels seus mèrits artístics.

Donat el seu amor per les falles, després de vint anys fent monuments continua posant tot el seu cor en cada falleta que fa, a la qual no li falta cap detall.

Enguany el senyor Bernat Estela plantarà dos monuments a Alzira: un per a la falla Camí Nou, en secció especial, i altre per a la falla Sants Patrons, en secció primera, que, com tots el seus treballs, de segur que agradaran.

Seguidament la senyora Alcaldessa imposarà l'Insígnia d'Or amb l'Escut de la Ciutat i li entregarà el pergamí acreditatiu de tal distinció al senyor Bernat Estela Parra.>>

Pren la paraula el senyor Bernat Estela Parra, que indica: << Excel·lentíssima senyora alcaldessa Elena Bastidas, Corporació Municipal, senyores i senyores, bona nit a tots.

És per a mi un gran honor rebre de mans de l'alcaldeessa l'Insígnia d'Or de la Ciutat d'Alzira, la meua ciutat. Com tots vosaltres sabeu, enguany fa vint anys que vaig començar a treballar en el món de les falles com a artesà. Com passa el temps! Ja fa vint anys i pareix que va ser ahir quan carregat d'il·lusions vaig fer la meua primera falla. Este treball m'apassiona i a hores d'ara sent la mateixa il·lució que el primer dia en tots i cadascun dels monuments que realitze. Me considere una persona afortunada que treballo en allò que m'entusiasma, i això fa que pose tot el meu cor en cada falla que faig, sobretot en les que plante al meu poble on hem volque per complet.

Puc dir clarament que en mi no s'ha complit el dit popular que "ningú es profeta en la seua terra". Jo em sent molt volgut i admirat, i rebre esta Insígnia d'Or suposa per a mi el màxim reconeixement que la ciutat d'Alzira em podria fer. Gràcies. Moltes gràcies a la Corporació Municipal per haver-me distingit amb este honor.

No puc acabar les meues paraules sense agrair a tota la meua família el seu recolzament. Part d'aquest reconeixement els pertany a ells. Em sent molt orgullós de ser alzireny i portar el nom de la meua ciutat per tots els llocs on plante les meues falles. Moltes gràcies a tots.>>

Pren la paraula el senyor secretari, per a manifestar: << Iguament, es concedeix l'Insígnia d'Or amb l'Escut de la Ciutat al **Club de Pilota Valenciana, en la modalitat d'Esports.**

La inquietud d'un grup d'aficionats a la pilota valenciana, que des de la dècada dels huitanta practicaven amb assiduïtat este esport valencià, i la necessitat d'estar organitzats en una entitat per poder participar en campionats, va motivar la fundació del Club de Pilota Valenciana d'Alzira, que es va constituir el 1991.

Eixe mateix any es va crear l'escola de pilota, en la qual es van inscriure vint alumnes en el primer curs. Esta associació esportiva va anar creixent fins a aplegar al centenar de socis a mitjans dels noranta, quan es jugaven quatre campionats locals a l'any, un en cada estació.

Tot i el creixement que va experimentar el club durant els seus primers anys, una sèrie d'adversitats quasi el van fer desaparéixer el 2001. Però la il·lusió i el treball de la generació de nous jugadors formats en l'escola va ajudar a superar esta desafortunada època.

Des d'aleshores, esta entitat esportiva que presidix en l'actualitat el senyor Eduardo Luis López-Pintor Benavent, ha anat creixent. Cent dèsset jugadors integren hui el Club de Pilota Valenciana d'Alzira i quaranta-tres alumnes aprenen a jugar l'esport autòcton en l'escola del club. A més, esta entitat de caràcter esportiu participa activament en els campionats autonòmics. Temporada rere temporada ha anat inscrivint més equips en estes competicions, fins aplegar als vint que jugaran enguany i als setanta-tres jugadors federats l'actual temporada.

Al llarg dels últims anys el Club de Pilota Valenciana d'Alzira ha recollit nombrosos títols i campionats autonòmics en les categories inferiors, els anys 1995, 2001, 2004, 2007 i 2008 i actualment esta entitat està considerada com una de les grans en la categoria reina.

Paralel·lament a estos èxits esportius, el Club de Pilota Valenciana ha rebut diversos reconeixements, com ara el Premi Extraordinari a clubs per la promoció i la difusió de la pilota valenciana el 2007, el Premi Paco Cabanes per l'activa participació de les dones en el joc de pilota valenciana el 2008 o el Premi del 25é aniversari de la Federació de Pilota Valenciana al club amb més activitat i presència en els campionats autonòmics este mateix any.

Gràcies, senyora Presidenta. Seguidament la senyora Alcaldessa entregará el pergami emmarcat en el qual figura l'Insígnia d'Or amb l'Escut de la Ciutat al senyor Eduardo López Madrid, secretari del Club de Pilota Valenciana.>>

Pren la paraula el senyor Eduardo López-Pintor Madrid, que indica: << Bona nit. En primer lloc desitjar a tot el món un Bon Nadal i un Felç Any Nou 2010. Agrair la Corporació Municipal encapçalada per la seua alcaldessa, la senyora Elena Bastidas, i totes i cadascuna de les persones que treballen dia a dia per a fer a la ciutat d'Alzira un exemple per a tots els altres pobles per a agarrar una referència, i moltíssimes gràcies a tots per esta distinció tan important, la més important que hem rebut. I a més d'això, tractar, tots els jugadors i jugadores, tots els alumnes, xiquets, xiquetes i tots els socis en

general, de millorar de cara a estos anys venidors. I torne a repetir, de part de tots i cadascun dels components del Club de Pilota, moltíssimes gràcies i desitjar-los un Felip Any entrant, que ens porte molts beneficis a tots i donar l'enhonorabona també a alguns companys de distinció. Moltes gràcies.>>

Pren la paraula la senyora alcaldessa-presidenta, que manifesta: << Corporació Municipal, homenatjats, representants de la vida social alzirenya. Alzirenys i alzirenyes.

Esta vesprada tinc l'honor de representar el poble d'Alzira una vegada més, en este Ple extraordinari que ens recorda la nostra fortalesa com a ciutat, fruit del que vam ser, consolidat pel nostre esforç de present i la nostra voluntat de ser en el futur.

Amb eixe orgull, representants de la societat hem recorregut els nostres carrers esta vesprada. Portant la nostra bandera, amb les persones i entitats a qui hui donem el més alt dels nostres reconeixements. Mostrant, als que ens observaven des dels balcons, els carrers o places, l'orgull de ser fills o habitants d'Alzira.

En una data especial com esta, rememorant l'entrada pacífica de Jaume I també reforcem la nostra identitat valenciana, mediterrània. Cosa que ens fa ser tan singulars en el nostre caràcter, en la nostra forma d'expressar-nos culturalment i socialment. Singularitat en com vivim les festes, la religiositat o l'esport.

En esta distinció es troben molt especialment emmarcats el nostre Club de Pilota Valenciana i l'artista faller Bernat Estela.

Si la pilota es practicava en terres valencianes des del principi de la conquesta de Jaume I, l'expansió del nostre joc va caminar en paral·lel a la conquesta de nous territoris. El poble valencià s'ha convertit en el propietari d'un esport amb què s'identifica plenament, que ens ve directament i quasi intacte de l'Edat Mitjana, constituint un patrimoni cultural que tenim l'obligació de preservar i divulgar.

Eixa tasca la porteu amb èxit els membres del nostre Club de Pilota, formant nous jugadors i nous aficionats, donant-nos triomfs que festegem amb vosaltres i reconeixements com el de "club amb major activitat i presència en campionats autonòmics". Eixa entrega, Alzira vos la vol tornar i reconèixer amb el guardó de hui i amb la construcció d'eixe nou trinquet a l'altura dels vostres mèrits.

Mèrits tampoc li falten a Bernat Estela que en eixa mateixa línia de senyal d'identitat valenciana, projecta la seua capacitat artística en una disciplina tan autòctona i singular com la creació de monuments fallers.

La seua excel·lent trajectòria avalada per triomfs ha posat també a la nostra ciutat gràcies als seus anys realitzant la falla de l'Ajuntament de València en la mirada d'espectadors de tot el món.

Alzira és una ciutat fallera com ninguna i és un orgull per a tots que un fill d'esta ciutat com tu, Bernat, siga un referent en este ofici tan nostre, tan volgut i tan viscut i festejat per tots cada mes de març.

Amics i amigues.

Si escoltem analistes i erudits en economia molts són els motius que podrien portar-nos al desànim al parlar d'empreses i d'ocupació; però creiu-me que si mirem en esta ciutat són molts més els motius que ens permeten mirar l'horitzó comercial i empresarial amb optimisme.

Un d'ells l'exemple de l'empresa que reconeixem hui. ESPEJOS SANCHIS. Una empresa d'origen familiar que ha sabut créixer i reinventar-se passant, sens dubte, per moments de dificultat o de creixement econòmic des dels anys seixanta fins als nostres dies.

Mai més apropiat que en este cas l'utilitzar el símil de que és una empresa espill per a les noves iniciatives empresarials i exemple per a les que passen per dificultats en l'actualitat.

Constància i voluntat de mirar cap avant com la del sr. Joaquín Sanchis que a pesar de la seua edat ha volgut compartir tot el llarg itinerari de la processó cívica esta vesprada.

Junt amb ell i els altres homenatjats estava i ens acompanya en este ple el sr. Manuel Marín representant a una institució, l'Hospital Universitari de la Ribera, que també rep la mirada del món sanitari nacional i internacional com a model.

Sabem que és referent en el model de gestió, referent d'avantguarda en diferents disciplines de salut. Però encara que tot això és important i sens dubte ens arriba d'orgull a tots, permeten-me que destaque el que entendran és més important per a nosaltres, pels alzirenys, l'objectiu per al qual va nàixer. L'hospital de la ribera és "el nostre Hospital" i això significa font de salut, de vida i d'esperança per als nostres veïns i veïnes. Els seus professionals ja són part de la nostra vida individual i col·lectiva.

Com contribuïnt a tindre esperança, vida i futur a les persones més vulnerables de la societat perquè estiguen patint la pobresa o l'abandó a Alzira estan dia a dia els voluntaris i voluntàries de Càritas. A través de les nostres parròquies amb la solidaritat dels alzirenys i de les alzirenyes està consolidada una cadena d'entrega als altres.

Si des de fa diverses dècades els hòmens i dones de Càritas a Alzira han treballat amb ímpetu, en els períodes com el que vivim, en el qual a conseqüència de les dificultats econòmiques s'aguditza el problema, ells redoblen més generosament si és possible els esforços.

Alzira vol hui donar-los este reconeixement per la seua generositat però també per defendre uns valors que esta societat necessita quasi tant com algunes famílies a ells.

Senyors i senyores

Quan acaba l'any i en esta ocasió a més una dècada, veient l'exemple d'estos homenatjats de 2009 eixim d'este acte amb il·lusió renovada, amb autoestima, amb l'energia necessària per a començar una nova dècada per a esta ciutat.

Siguen ells i el que representen paradigma del que Alzira és capaç de ser. Celebrem la ciutat que som i treballem per meréixer cridar-nos fills d'este poble.

Molt bones festes i moltes gràcies.>>

La senyora alcaldessa invita els homenatjats a firmar en el Llibre d'Or de l'Ajuntament d'Alzira.

I no havent altres assumptes de què tractar, la presidenta va donar per acabada i alçada la sessió, a les vint-i-una hores del dia de la data, de la qual, com a secretari, certifique.

PLE NÚM. 23; 30-12-09

ÚNIC.- IMPOSICIÓ D'INSÍGNIES D'OR AMB L'ESCUT DE LA CIUTAT D'ALZIRA DE L'ACTUAL ANY
2009..... 2